Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

Τὰ σωζόμενα

Τῶν παλαιοτάτων ποιητῶν

807137

ΓΕΩΡΓΙΚΑ, ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ, καὶ ΓΝΩΜΙΚΑ.

Vetustissimum Authorum Georgica, Bucolica, & Gnomica poemata quæ supersunt.

Accessit huic editioni

Is. Hortiboni Theocriticarum Lectionum libellus

Cætera sequentes paginæ indicant.

Coloniæ Allobrogum.

[illegible] Iohan. Vignon.
M. DCXII.

TYPOGRAPHVS LECTORI beneuolo S.

Ne sis nescius, lector, quid in hac nostra editione, præter ea quæ priore habuisti, sit præstitum, paucis rem habe:

Primùm Græca vt quàm emendatissimè ederentur operam studiosè dedimus;

Deinde in Latina interpretatione multa fecimus meliora.

Tertiò, quædam adiunximus carmina partim Theocriti, partim aliorum poetarum, quæ in priori deerant: quædam etiam quæ in nullis reperias.

Musæi quoque poema & propter elegantiam, & quia non videbatur argumentum alienum, edere visum est. Postremò, Isaaci Hortiboni Lectionum Theocriticarum libellum addidimus, in quo tum Theocriti tum aliorum poetarum loci non pauci quâ emêdatur, quâ explicatur.

I. CRISPINI de sua editione δίστιχον

Si decus est paucis quàm plurima dicere, & aplo:
Quidni etiam exiguo claudere multa libro?

OECONOMICA TOTIVS OPERIS PRAEFATIO,

IOHANNIS CRISPINI.

BIBLIOTHECA ... LEGS ... BRUNELLE 1853 ...

GRAVIORIBVS defessum laboribus quid vetat in amœnos nonnunquam Poetarum hortos requiescendi gratia excurrere? Sanè fuit ea mihi iam dudum in promouendis (quoad potui) literarũ studiis voluntas, vt quum à grauioribus illis, imò primariis Autoribus edendis otij quid superesset, secundariis qui ad humanitatem pertinent, impenderem. Maximè verò iis qui viciniores origini, vt Plato monet in Philebo, minus attactarum sordium habent: qui verbis lectis, aptis & illustribus idem efficiunt, quod pictores præstant suis pigmentis candoris ac ruboris, & aliis cuiusque generis coloribus scitè omnino adhibitis & eleganter. At quum superioribus annis ab Homero poetarũ principe cœptum esset, nunc alterum ab illo, Hesiodum Ascræum illi ὁμόχρονον, Theognidem quoque & Phocylidem: Theocritum aliósque primarios Poetas, qui ob excellentis & exquisitæ scriptionis lepores vetustatem ferre potuerunt, prosequi non iniucundum duximus ea forma quæ & domi & foris oblectet, nec impediat circumgestantem. Distinximus quidem eos velut in tres classes quarum primam Hesiodi

operibus τοῖς σωζομένοις: secundam Theocrito, ac reliquis Εἰδυλλιογράφοις: tertiam ipsi Theognidi cæterísque Γνωμολόγοις hac exiguitate dedimus, *vt in vnum volumen coire omnes possint,* quorum seriem subiecta huic Epistolæ tabula demonstrabit.

Quid porrò præstitum sit hac editione non est pluribus recensendum: ipsa re cognoscent candidi Lectores: ne aut prolixiori præfatione periucundam horum Poetarum lectionem remorer, aut verecundiæ *terminos nimia commendatione* transiliam. Spero equidem susceptum hunc laborem inque eo doctorum virorum præstitam operam atque industriam studiosis nec inutilem nec ingratam futuram, cùm & Latina versio, quæ de Græcis fideliter expressa est, omnibus è regione coniuncta detur: tum etiam breuibus ea annotationibus indicata sint quæ necessaria erant, huiúsque enchiridioli modulo potissimùm conueniebant.

Atque vt ingenuè semper agnouimus à quibus *profecimus, præter* eos quorum elucubrata studia in hos Poetas citata extant, pleraq. nobis benignè communicauit D. Portus Cretensis, vir Græcè atq. Latinè doctissimus: multa etiam apud B. Marcuardũ contulit C. Auberius Triumcurianus, præsertim in iis quæ Simmiæ Rhodio attribuuntur; quæ preterquam quòd sunt αἰνίγματα arbitratu veteris Autoris efficta corruptissima erant. Ioannes Pediasimus Theocriti Σύριγγα declaraturus, quantis difficultatibus afficeretur, antè testificatus est his verbis: *τὸ δὴ τῆς Θεοκρίτου σύριγγος αἰνίγματι μὲν ὅμοιον, διά τε τὴν τῶν μεταλήψεων πύκνωσιν, καὶ διὰ τὸ ἀκροδιηγῶς τῶν μνημονευθεισῶν ἱστοριῶν ἐσχεδιάσθαι, καὶ τὸ ἐλλιπὲς τῆς συντάξεως· καὶ ταῦτα μὴ κατὰ τὴν ἁπλῆν συνήθειαν, ἀλλά τινα ἔκφυλον, πολλὴν ἐμποιοῦσαν ἀσάφειαν.* Quæ antè præfatio æquius de Ouo, Alis, ac Securi, ænigmaticis

gmaticis Simmiæ commentis prædici vsurparique meritò possent. *Hæc verò* breuibus idcirco non abs re præfamur, vt intelligant studiosi adolescentes, *perexiguos quidem dariskos libellos, sed* refert os tanta Poetarum veterum gaza, tam mul*tiplici* rerum sententiarúmque grauitate ac varie*tate* plenos, vt maiora volumina non solùm operarum & operis difficultate superent, verùm etiam vtilitatem grato compendio (his præsertim temporibus alioqui perturbatissimis) coniunctam habeant.

POETARVM QVI TRIbus distinctis libris, vno tamen ἐγχειριδίῳ comprehenduntur, catalogus.

I.

GEORGICA. HESIODI ASCRÆI. OPERA & DIES.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum, cuius autoritas tanta erat vt ipsius carmina tanquam oracula & ἀξιώματα quædam communi sermone vsuparentur.

SCVTVM HERCVLIS.

Dionysius Longinus Rhetor, in libro περὶ ὕψους, quem hoc ipso anno edidimus, videtur ambigere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

OECONOMIA.

Annotationes in Ἔργα καὶ Ἡμέρας, Phillippo Mel. potissimùm, Frisio & Garbitio debentur.

THEOGONIA eiusdem Poet. Cui addita genealogiarum compendiaria descriptio, nobis à D. Porto Cretensi communicata, plurimum lucis adfert.

II

BUCOLICA.

THEOCRITI SYRACUSII

Eidyllia, apta ad Poetices principia excolenda, quæ à primis pastorum quietis meditationibus profecta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus ad *Aratores* se transtulit: & ab Aratoribus ad *Heroas*: qui etiam Pastorum requiem in ipso Eclogæ, i. principio ob oculos posuit,

Tityre tu patula recubans sub tegmine fagi, &c.

V. Vvintemius aliique hæc Eidyllia exposuerunt.

SIMMIÆ RHODII,

OVUM. ALAS. SECURIM.

Restituit suis metris, emendatéque exposuit Auberius.

MOSCHI Syracusij

BIONIS Smyrnæi Eidyllia, ex A. Mexerchiorum ex Ful. Ursini scriptis aucta.

AVSONII elegans Eidyllium, Græcis versibus à Fed. Jamotio redditum.

III.

GNOMICA.

THEOGNIDIS Megarensis vetustissimi Poetæ sententiæ elegiacæ annotationibus selectis E. Vineti, I. Hetelij I. Schegkij, aliorúmque lucubrationibus expolitæ.

PHOCYLIDIS poema admonitorium.
PYTHAGORÆ carmina aurea scholiis V. Amerpachij aliorúmque obseruationibus illustrata
SOLONIS sententiæ quæ supersunt,
TYRTÆI varia,
SIMONIDIS pleraque,
RHIANI,
NAVMACHII,
PANYASIDIS,
ORPHEI,
MIMNERMI,
LINI,
CALLIMACHI,
EVENI PARII,
ERATOSTHENIS,
MENECRATIS,
POSIDIPPI,
METHODORI,
TIMOCLIS. Quorum sententias plerasque multi magni scriptores veluti axiomata & oracula non sine honoris præfatione citarunt, Plato (inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutarchus, Athenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Iudæus, ac de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac Basilius cognomento Magnus.

HOS POETAS INSEQVItur eadem tertia Enchiridij parte.

SEVARIORVM Libellus, continens aliorum quoque Poetarũ sententias: quemadmodum ex indice ad calcem illius tertiæ partis apposito constabit.

ADDITA sunt eiusdem cum superioribus argumenti nonnulla ex veterum Comicorum fragmentis: quorum nomina idem Index commonstrat.

Fruere his, ô Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal 선
www.notesdumontroyal.com
Une ou plusieurs pages sont omises ici volontairement.

EX SVIDA.

Tyrtæus Archimbroti filius Lacon aut Milesius, Elegiarum scriptor, & tibicen, qui carminibus suis fertur Lacedæmoniis, cùm aduersus Messenios bellum gererent, victoriæ author fuisse. Est autē vetustiss. vtpote qui eodem tempore cum septē (qui vocantur) sapientibus vixerit, aut etiā antiquior. Floruit saltem circa 35. Olymp. Scripsit præcepta vitæ versibus Elegiacis, & carmina de bello libro 55.

EX TYRTÆO,

De virtute.

NON memorandus mihi vir, nec in pretio habendus videtur,
Seu virtute pedum seu gratia lucta:
Neque si Cyclopum habeat magnitudinem & robur,
Et currendo vincat Thracium Aquilonem.
Et forma sit vel ipso Tithono præstantior,
Et locupletior quàm aut Midas aut Cinyras reges:
Neque si Tantaliden Pelopem regno vincat,
Linguámque Adrasti suauissimam habeat:
Neque si gloriam omnē præter bellicā fortitudinē habeat.
Non enim vir bonus est in bello,
Si non sustineat cædem videre cruentam,
Et propius hostem stare cupiat.
Hæc virtus est hoc optimum inter homines præmium,
Et maximè decorat virum iuuenem, à quo geritur.
Commune hoc bonum est ciuitati, & vniuerso populo,
Si quis vir progressus inter pugnantes in prima acie
Constanter turpisque fugæ prorsus obliuiscatur, (maneat,
Vitam & animum patientem obiiciens periculo,

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΙΔΑ.

Τυρταῖος Ἀρχεμβρότου, Λάκων ἢ Μιλήσιος, ἐλεγειοποιὸς, καὶ αὐλητής. ὃν λόγος τοῖς μέλεσι χρησάμενον Λακεδαιμονίους πολεμοῦντας Μεσσηνίοις ἐπικρατεστέρους ποιῆσαι. ἔστι δὲ παλαιότατος, σύγχρονος τοῖς ἑπτὰ κληθεῖσι σοφοῖς ἢ καὶ παλαιότερος. ἤκμαζε γοῦν κατὰ τὴν λέ Ὀλυμπιάδα. ἔγραψεν ὑποθήκας δι' ἐλεγείας, καὶ μέλη πολεμιστήρια εἰς βιβλία ε.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΥΡΤΑΙΟΥ,

Περὶ τῆς πολεμικῆς ἀρετῆς.

Ουτ' ἂν μνησαίμην, οὔτ' ἐν λόγῳ ἄνδρα τιθείην,
Οὔτε ποδῶν ἀρετῆς, οὔτε παλαιμοσύνης,
Οὐδ' εἰ Κυκλώπων μὲν ἔχοι μέγεθός τε βίην τε,
Νικῴη δὲ θέων Θρηΐκιον Βορέην·
Οὐδ' εἰ Τιθωνοῖο φυὴν χαριέστερος εἴη.
Πλουτοίη δὲ Μίδεω καὶ Κινύρεω πλέον·
Οὐδ' εἰ Ταντταλίδεω Πέλοπος βασιλεύτερος εἴη,
Γλῶσσαν δ' Ἀδρήστου μειλιχόγηρυν ἔχοι·
Οὐδ' εἰ πᾶσαν ἔχοι δόξαν, πλὴν θούριδος ἀλκῆς.
Οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ,
Εἰ μὴ τετλαίη μὲν ὁρῶν φόνον αἱματόεντα,
Καὶ δηΐων ὀρέγοιτ' ἐγγύθεν ἱστάμενος.
Ἥδ' ἀρετὴ, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
Κάλλιστόν τε φέρειν γίγνεται ἀνδρὶ νέῳ.
Ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόληΐ τε παντί τε δήμῳ,
Ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένῃ
Νωλεμέως, αἰσχρῆς δὲ φυγῆς ἐπὶ πάγχυ λάθηται,
Ψυχὴν καὶ θυμὸν τλήμονα παρθέμενος.

Animámque ad mortem obeuntem proximum virũ assiſtẽs:
Hic vir bonus eſt in bello.
Statim verò hoſtium in fugas vertit phalanges
Aſperas, ſuáque induſtria prælij fluctus regit.
Ipſe aũt in prima acie proſtratus charam amittit vitã,
Ciuitatem, & populos, & patrem honeſtans:
Multis per pectus & ſcutum rotundum vulneribus,
Et per thoracem ab anteriore parte ſauciatus.
Hunc verò lugent, pariter iuuenes, ſenesque,
Et graui deſiderio tota ciuitas funus ipſius proſequitur.
Huius ſepulchrum, & liberi inter homines præclari ſunt,
Itémque nepotes, & omne poſterorum genus,
Nunquam eius bona gloria interit, neque nomen ipſius,
Sed quamuis ſub terra ſit, manet immortalis,
Quem ſe fortiter gerentem manentémque, & pugnantẽ,
Pro patria & liberis vehemens Mars peremerit.
Quòd ſi effugerit, ſortem mortis longum inducentis ſoporẽ,
Et victoria potitus ſplendidam gloriã pugnæ auferat;
Ipſum ex æquo omnes iuuenéſque ſenéſque colunt,
Multiſque iucundis affectus ad Orcum abit.
Seneſcens autem inter ciues præcellit, neque quis illum
Lædere, nec irreuerenter nec iniuſtè cupit.
Omnéſque in ſedibus iuuenes ſimul & æquales
Loco cedunt ei, quique maiores natu ſunt.
Huius igitur virtutis ad ſummũ peruenire nunc aliquis
Nitatur animo, non remittens bellum.

EIVSDEM.

alias Callini.

Quandiu torpetis? quando ſtrenuam habebitis animam
O iuuenes? an non veremini vicinos,
Ob tantam ignauiam? In pace autem vobis videmini
Sedere: ſed bellum totam regionem infeſtat.
Hunc verſum ſuppleuit Camerarius.
* *Quin ſcutum aliquis arte in prælio hoſti obtendat.*
Et aliquis moriens vltimò iaculum emittat.

Θαρσύνῃ δ' ἔπεσιν τὸν πλησίον ἄνδρα παρεστώς.
　Οὗτος ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ.
Αἶψα δὲ δυσμενέων ἀνδρῶν ἔτρεψε φάλαγγας
　Τρηχείας, σπουδῇ τ' ἔσχεθε κῦμα μάχης.
Αὐτὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσὼν φίλον ὤλεσε θυμὸν,
　Ἄστυ τε καὶ λαοὺς καὶ πατέρ' εὐκλεΐσας·
Πολλὰ διὰ στέρνοιο καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης,
　Καὶ διὰ θώρηκος πρόσθεν ἐληλαμένος.
Τὸν δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἠδὲ γέροντες,
　Ἀργαλέῳ δὲ πόθῳ πᾶσα κέκηδε πόλις.
Καὶ τύμβος, καὶ παῖδες ἐν ἀνθρώποις ἀρίσημοι,
　Καὶ παίδων παῖδες καὶ γένος ἐξοπίσω.
Οὐδέ ποτε κλέος ἐσθλὸν ἀπόλλυται οὐδ' ὄνομ' αὐτοῦ,
　Ἀλλ' ὑπὸ γῆς περ ἐὼν γίγνεται ἀθάνατος,
Ὅντιν' ἀριστεύοντα, μένοντά τε μαρνάμενόν τε
　Γῆς πέρι καὶ παίδων θοῦρος Ἄρης ὀλέσῃ.
Εἰ δὲ φύγοι μὲν κῆρα τανηλεγέος θανάτοιο,
　Νικήσας δ' αἰχμῆς ἀγλαὸν εὖχος ἕλοι.
Πάντες μιν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἠδὲ παλαιοί.
　Πολλὰ δὲ τερπνὰ παθὼν ἔρχεται εἰς ἀΐδην,
Γηράσκων δ' ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτὸν
　Βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει,
Πάντες δ' ἐν θώκοισιν ὁμῶς νέοι, οἵ τε κατ' αὐτὸν
　Εἴκουσ' ἐκ χώρης, οἵ τε παλαιότεροι.
Ταύτης νῦν τις ἀνὴρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἱκέσθαι
　Πειράσθω, θυμὸν μὴ μεθιεὶς πολέμου.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

ἢ Καλλίνου.

Μέχρις τοῦ κατάκεισθε; κότ' ἄλκιμον ἕξετε θυμὸν,
　Ὦ νέοι; οὐδ' αἰδεῖσθ' ἀμφιπερικτύονας,
Ὧδε λίην μεθιέντες; ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
　Ἧσθ', ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει.
Εὖ τέ τις ἀσπίδα στέσθω ἐναντίβιος πολεμίζων.
　Καί τις ἀποθνήσκων ὕστατ' ἀκοντισάτω.

Honori enim est & ornamento viro pugnare
Pro patria, & liberis, & tenera uxore
Aduersus hostes. Mors autem aderit, quandocunque
Parcæ destinauerint. Sed age quispiam rectà pergat
Extenso in altum gladio, & sub scuto forte pectus
Foueat, cùm primum incipit committi pugna.
Non enim mortem effugere fatale est
Virum, neque si à maioribus immortalib. genus ducat.
Sæpe quis elapsus è pugna sonitúque telorum,
Euadit, sed ipsum domi fatalis mors apprehendit.
Atque hic sanè nec amicus est populo, nec gratus:
Illũ v. magnus & paruus deflent si quid passus fuerit.
Vniuersus enim populus virum fortem desiderat
Defunctum, viuentem verò instar semidei colit.
Nam coràm intuentur illum velut turrim:
Quippe solus multorum æquat facinora.

EIVSDEM.

Veruntamen Herculis genus inuictum estis:
Confidite, nondum Iouis facies auersa est à nobis.
Nec hominum turbam formidetis, aut metuatis,
Quin rectà quisque hostibus scutum obuertat
Inuisam amissurus animam, mortisque nigrum,
Sed solis splendori gratum, subiturus fatum.
Nostis enim quàm grauia sint Martis luctuosi opera,
Nostis etiam impetum permolesti belli.
Et quandoque fugistis ipsi, quandoque alios fugastis,
Iuuenes, vtrumque satis experti estis.
Nam ex illis qui audent vnà persistentes
Comminus in hostes aduersos impetum facere,
Perpauci occidunt, retróque seruant populum:
Timidorum autem virorum omnis perit virtus.
Vix autem aliquis verbis explicare posset,
Quanta incurrat mala, vir qui se turpiter dederit.

Τιμῆέν τε γάρ ἐστι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχεσθαι
Γῆς πέρι καὶ παίδων, κουριδίης τ' ἀλόχου,
Δυσμενέσιν· θάνατος δὲ τότ' ἔσσεται, ὁππότε κεν δὴ
Μοῖραι ἐπικλώσωσ'· ἀλλά τις ἰθὺς ἴτω,
Ἔγχος ἀνασχόμενος, καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ
Ἔλσας τὸ πρῶτον μιγνυμένου πολέμου.
Οὐ γάρ κως θάνατόν γε φυγεῖν εἱμαρμένον ἐστὶν
Ἄνδρ', οὐδ' εἰ προγόνων ᾖ γένος ἀθανάτων.
Πολλάκι δηϊοτῆτα φυγὼν καὶ δοῦπον ἀκόντων
Ἔρχεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτου.
Ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἔμπας δήμῳ φίλος, οὐδὲ ποθεινός·
Τὸν δ' ὀλίγος στενάχει καὶ μέγας, ἤν τι πάθῃ.
Λαῷ γὰρ ξύμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρὸς
Θνήσκοντος, ζώων δ' ἄξιος ἡμιθέων.
Ὥσπερ γάρ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσιν,
Ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄξια μοῦνος ἐών.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἀλλ' Ἡρακλῆος γὰρ ἀνικήτου γένος ἐστέ.
Θαρσεῖτ', οὔπω Ζεὺς αὐχένα λοξὸν ἔχει.
Μηδ' ἀνδρῶν πληθὺν δειμαίνετε, μηδὲ φοβεῖσθε·
Ἰθὺς δ' ἐς προμάχους ἀσπίδ' ἀνὴρ ἐχέτω.
Ἐχθρὰν μὲν ψυχὴν θέμενος, θανάτου δὲ μελαίνας
Αὐγαῖσιν κῆρας ἠελίοιο φίλας.
Ἴστε γὰρ ὡς Ἄρεος πολυδακρύτου ἔργ' ἀΐδηλα·
Εὖ δ' ὀργὴν ἐδάητ' ἀργαλέου πολέμου.
Καὶ μετὰ φευγόντων τε διωκόντων τ' ἐγένεσθε
Ὦ νέοι, ἀμφοτέρων δ' εἰς κόρον ἠλάσατε.
Οἳ μὲν γὰρ τολμῶσι παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
Ἔς τ' αὐτοσχεδίην καὶ προμάχους ἰέναι,
Παυρότεροι θνήσκουσι, σαοῦσι δὲ λαὸν ὀπίσσω·
Τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀρετή.
Οὐδ' εἷς δ' ἄν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειεν ἕκαστα,
Ὅσσ', ἂν αἰσχρὰ πάθῃ, γίγνεται ἀνδρὶ κακά.

Ignominiosum nanque est tergum sanciare
Viri fugientis in aduerso prælio.
Turpe quoque est cadauer in puluere prostratum,
Atque tergo hastæ cuspide vulneratum.
Sed progressus quispiam maneat firmus vtroque pede
Terræ infixo, labra dentibus præmordens:
Femora & tibias infernè, nec non pectus humerósque,
Lati clypei vmbone contegens.
Dextra verò manu validam hastam torqueat,
Terribilémque in capite cristam moueat.
Fortia aggrediens facta discat bellare,
Nec à telis procul absit clypeum gerens.
Sed congrediens quispiam, cominus longa hasta
Vel gladio percussurus, hostem capiat:
Et pedem pedi iungens, clypeúmque clypeo admouens,
Nec non cristam cristæ, galeámque aptans galeæ,
Pectoríque obuerso pectore contra hostem pugnet,
Vel gladij capulo, vel hasta prælonga arrepta.
Vos autem leuis-armaturæ-milites sub scutis aliunde alij
Trepidantes, grandibus pugnare lapidibus,
Hastásque leues contorquete in hostes,
Vestram prope armaturam permanentes.

EIVSDEM.

Præclarum est, in prima acie si occidat
Vir bonus, pro patria sua pugnans.
At siquis vrbe sua pinguibúsque aruis relictis
Mendicare cogitur, hoc omnium est miserrimum:
Cum chara matre vagans, & sene parente,
Cúmque paruulis filiis, & adolescentula vxore.
Inuisus namque erit ad quoscunque peruenerit,
Indigentia victus & odiosa paupertate.
Genus suum infamat, & formam decoram turpat:
Omnis generis anxietas, & mala eum sequuntur.

Ἀργαλέον γὰρ ὄπισθε μετάφρενον ἐστὶ δαΐζειν
Ἀνδρὸς φεύγοντος δηΐῳ ἐν πολέμῳ·
Αἰσχρὸς δ' ἐστὶ νέκυς κακκείμενος ἐν κονίῃσι
Νῶτον ὄπισθ' αἰχμῇ δουρὸς ἐληλάμενος.
Ἀλλά τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισι
Στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδοῦσι δακών.
Μηρούς τε κνήμας τε κάτω καὶ στέρνα καὶ ὤμους
Ἀσπίδος εὐρείης γαστρὶ καλυψάμενος.
Δεξιτερῇ δ' ἐν χειρὶ τινασσέτω ὄβριμον ἔγχος,
Κινείτω δὲ λόφον δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς.
Ἔρδων δ' ὄβριμα ἔργα διδασκέσθω πολεμίζειν,
Μηδ' ἐκτὸς βελέων ἑστάτω ἀσπίδ' ἔχων.
Ἀλλά τις ἐγγὺς ἰὼν, αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ μακρῷ
Ἢ ξίφει οὐτάζων δήϊον ἄνδρ' ἑλέτω.
Καὶ πόδα πὰρ ποδὶ θεὶς, καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἐρείσας,
Ἐν δὲ λόφον τε λόφῳ καὶ κυνέην κυνέῃ,
Καὶ στέρνον στέρνῳ πεπλημένος ἀνδρὶ μαχέσθω,
Ἢ ξίφεος κώπην ἢ δόρυ μακρὸν ἑλών.
Ὑμεῖς δ' ὦ γυμνῆτες ὑπ' ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλος
Πτώσσοντες μεγάλοις βάλλετε χερμαδίοις,
Δούρασί τε ξεστοῖσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτούς,
Ταῖσι πανοπλίαις πλησίον ἱστάμενοι.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τεθνάμεναι γὰρ καλὸν ἐπὶ προμάχοισι πεσόντα
Ἄνδρ' ἀγαθὸν, περὶ ᾗ πατρίδι μαρνάμενον.
Τὴν δ' αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πίονας ἀγροὺς
Πτωχεύειν, πάντων ἔστ' ἀνιηρότατον·
Πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι,
Παισί τε σὺν μικροῖς, κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ.
Ἐχθρὸς μὲν γὰρ τοῖσι μετέσσεται οὕς κεν ἵκηται,
Χρησμοσύνῃ τ' εἴκων καὶ στυγερῇ πενίῃ.
Αἰσχύνει τε γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει,
Πᾶσα δ' ἀτιμίη καὶ κακότης ἕπεται.

Tandem sic errantem hominem nullà decori cura
Afficit, nec pudor ullus in posterum est ei.
At nos animo forti pro terra hac pugnemus, & pro liberis
Moriamur, nequaquam vitæ parcentes.
O iuuenes, alterutrum inuicem iuncti pugnate,
Neque turpis fugæ, aut timoris initium facite.
Sed magnum fortémque concipite animo impetum:
Nec pugnantes aduersus hostes vitæ rationem habete.
Veteranos aũt, quorum genua non amplius sunt agilia
Grandæuos relictis ne fugite.
Turpe enim est, si in prima acie prostratus.
Iaceat ante iuuenes vir senior,
Candidum iam habens caput barbámque canam,
Animam efflans fortem in puluere,
Cruenta charis manibus pudenda tegens,
(Quę oculis intueri & turpe & indignum est,)
Et denudatus corpore: iuuenibus aũt in omnibus similis
Et pulchrum pubertatis florem habeat. (est,
Viris quidem mortalibus & mulieribus visu amabilis
Est, vivus adhuc, strenuus, a si in prima acie ceciderit.
Sed progressus ad pugnã quispiam maneat vtroque pede
Terrę infixo, labia dentibus pręmordens.

EX SVIDA, DE SIMONIDE.

Suidas enumerans multos Simonides, postremum his notis describit,

Simonides, Crini filius, Amorginus, carminum Iambicorum scriptor, scripsit Elegiam duobus libris, & Iambos. Floruit autem 406. annis post bellum Troianum. Primus Iambos scripsit secundum quosdam.

Εἶθ' οὕτως ἀνδρός τοι ἀλωμένου οὐδεμί' ὤρη
  Γίγνεται, οὔτ' αἰδὼς εἰς ὀπίσω τελέθει.
Θυμῷ γῆς περὶ τῆς δὲ μαχώμεθα, καὶ περὶ παίδων
  Θνήσκωμεν, ψυχέων μηκέτι φειδόμενοι.
Ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
  Μηδὲ φυγῆς αἰσχρᾶς ἄρχετε μηδὲ φόβου.
Ἀλλὰ μέγαν ποιεῖτε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμὸν,
  Μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι.
Τοὺς δὲ παλαιτέρους, ὧν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρὰ,
  Μὴ καταλείποντες φεύγετε τοὺς γεραιούς.
Αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο μετὰ προμάχοισι πεσόντα
  Κεῖσθαι πρόσθε νέων ἄνδρα παλαιότερον,
Ἤδη λευκὸν ἔχοντα κάρη πολιόν τε γένειον,
  Θυμὸν ἀποπνείοντ' ἄλκιμον ἐν κονίῃ,
Αἱματόεντ' αἰδοῖα φίλαις ἐν χερσὶν ἔχοντα,
  (Αἰσχρὰ τά γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν,)
Καὶ χρόα γυμνωθέντα· νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν,
  Ὄφρ' ἄρα τῆς ἥβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχῃ.
Ἀνδράσι μὲν θνητοῖσιν ἰδεῖν, ἐρατὸς δὲ γυναιξὶ
  Ζωὸς ἐὼν, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσών.
Ἀλλά τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισι
  Στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδοῦσι δακών.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΙΔΑ,

Περὶ Σιμωνίδου.

Σιμωνίδης, Κρίνεω, Ἀμοργῖνος, ἰαμβογράφος· ἔγραψεν ἐλεγείαν ἐν βιβλίοις β ἰάμβους· γέγονε δὲ καὶ αὐτὸς, μετὰ υ καὶ ς ἔτη τῶν τρωϊκῶν, ἔγραψεν ἰάμβους πρῶτος αὐτὸς κατά τινας.

Notes du mont Royal 선
www.notesdumontroyal.com
Une ou plusieurs pages sont omises ici volontairement.

AVTHORVM.

QVORVM POEMATA HOC ENCHIRIDIO CONTINENTUR, Elenchus.

THEOGNIS Megarensis, pag. 7

Annotationes in eundem, ex Elia Vineto, pag. 73.

PHOCYLIDES, pag. 101

Versus Phocylidi attributi tum apud Athenæũ, tum apud Stobæum, pag. 112

Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpachio, pag. 124

PYTHAGORÆ carmina aurea, pag. 122.

Annotationes in eadem. Ex eodem V. Anterpach. 126.

SOLONIS sententiæ elegiacæ, pag. 131

Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum à Clemente Alexand. pag. 143

TYRTHÆVS de Virtute bellica, pag. 147.

Alia eiusdem, pag. 149

SIMONIDES de vita humana, pag. 157. & 165.

Eiusdem iambi de mulieribus, pag. 158.

Gnomica eiusdem in mortem, pag. 163

RHIANI, de imprudentia, pag. 171.

EX *NAVMACHII* scriptis sen-

tentiæ. pag.173
Eiusdem vituperium diuitiarum, pag.176

PANIASYDIS in incontinentiam, 177

Ex *ORPHEO*, de Deo, 181

MIMNERMI de vita quòd breuis sit, 184

Epigrammata eiusdem, 187
LINI in Prudentiam & Spem, 189. & 191
CALLIMACHI nonnulla, 191
EVENI Parij sententiæ, 193
ERATOSTHENIS Cyrenæi, 195
MENECRATIS Comici, 197
POSIDIPPI Cassandrij, ibid. & 265
METRODORI Atheniensis, 199
TIMOCLIS Comici, ibidem, & 267

HOS AVTORES INSEQVITVR

Senariorum libellus, continens diuersorum Poëtarum sententias singulares: quarum capita hæc sunt.

IN

Amantem,	212	*Artem*,	226
Amicum & Amicos,	230	*Attentionem*,	226
Animum,	372	*Auaritiam*,	224
		Audaciam,	226

Auxilium, 224

DE

Bonis viris, 200

DE

Conscientia, 226
Consilio, 204
Continentia, 210
Curiositate, 224

DE

Deo, 222
Doctrina, 220

IN

Ebrietatem, 218

IN

Famem, 216
Faelicitatem, 210
Fidem, 222
Fortunam, 226
Furtum, 218

AD

Gloriam, 208

AD

Honorem, 226
Hortationem, 222
Hospites, 228

DE

Improbis, 224
Industria, 232
Infortunio, 210
Ingrata memoria, 202
Iniuria, 228
Inuidia, 230
Iracundia, 220
Iudicio, & diuina Iustitia, 214
[illegible] 220
Iusto, 208
Iuuentute, 218

IN

Laudem, 210
Leges, 218
Liberos, 220
Lucrum, 214

AD

Medicos, 214
Mendacium, 234
Moderationem, 218
Maerorem, 216
Mortem, 212
Mulierem, 206
Mutuum, 234

IN

Naturam, 232
Necessitatem, 200
Nobilitatem, 210
Nouercam, 218
Nuptias, 204

DE

Occultis, 216
Odio, 212
Opibus, 224
Oratione, 216

DE

Parentibus, 208
Paupertate, 222
Peccato, 200
Pietate, 212
Poenitentia, 218
Populo, 208
Precibus, 212
Prudentia, 232
Pulchritudine, 214

IN
Regem, 202
Risum, 204
IN
Sanitatem, 228
Senectutem, 204
Seruos, 210
Silentium, 226
Somnum, 228
Spem, 210.
Superbiam, 228
DE
Tempore, 214, & 234
Tolerantia, 228
DE
Veritate, 202
Vita, 202, & 212
Vituperio, 234
Voluptate, 212
Virtute, 206

Ex Io. Hertelij versione.

ADDITA SVNT EIVSDEM CVM superioribus argumenti nonnulla ex veterum Comicorum fragmentis Gnomica ab H. Stephano versibus expressa.

PHILEMONIS qui nouæ seu mediæ Comediæ Poëta fuit, pag. 235.

ALEXIDIS Thurij, 240
AMPHIDIS Atheniensis, 242
ANAXANDRIDIS Rhodij, 243
ANTIPHANIS Carystij, 244
APOLLODORI Geloi, 248
DIPHILI *Sinopensis,* 249
MENANDRI Atheniensis, 250
DIODORI Sinopensis, 265

EVBVLI Atheniensis, 259
HIPPARCHI, 261
NICOSTRATI, 261
PHERECRATIS Atheniensis, 261
CRATETIS Atheniensis, 265
ERIPHI 265
CLEARCHI. 207

FINIS.